

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind punerea în acord a prevederilor Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, cu deciziile Curții Constituționale, Directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale, a Directivei 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, precum și Deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

I. Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte funcții judiciare”.

2. La articolul 4, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alin. (3) - (6) cu următorul cuprins:

"(3) În cursul urmăririi penale și al judecării cauzei în procedură de cameră preliminară sunt interzise comunicările publice, declarațiile publice precum și furnizarea de alte informații, direct sau indirect, provenind de la autorități publice sau orice alte persoane fizice sau juridice referitoare la faptele și persoanele ce fac obiectul acestor proceduri.

(4) În cursul urmăririi penale sau al judecării organele de urmărire penală sau instanța de judecată pot comunica public date despre procedurile penale care se desfășoară doar atunci când datele furnizate justifică un interes public prevăzut de lege sau acest lucru este necesar în interesul descoperirii și aflării adevărului în cauză.

(5) Comunicările publice prevăzute la alin. (4) nu se pot referi la persoanele suspectate sau acuzate ca fiind vinovate de săvârșirea unei infracțiuni.

(6) În cursul procesului penal este interzisă prezentarea publică a persoanelor suspectate de săvârșirea unor infracțiuni purtând cătușe sau alte mijloace de imobilizare sau afectate de alte modalități de natură a induce în percepția publică că acestea ar fi vinovate de săvârșirea unor infracțiuni."

3. La art. 8 se introduce un nou alineat, alin. (2) cu următorul cuprins:

„(2) Orice persoană are dreptul la un proces echitabil, la judecarea cauzei de un judecător imparțial și independent. Repartizarea tuturor cauzelor către judecători sau procurori se repartizează aleatoriu.”

4. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(2) Organele de urmărire penală și instanțele de judecată sunt obligate să asigure subiecților procesuali principali și avocatului timpul necesar pregătirii apărării, care nu poate fi mai mic de 3 zile, cu excepția luării sau judecării măsurilor preventive, când termenul nu poate fi mai mic de 6 ore și înlesnirile necesare pregătirii apărării, prin punerea la dispoziție și comunicarea întregului material de urmărire penală în formă electronică.”

5. După alineatul (4) al articolului 10 se introduce un nou alineat, (4¹) cu următorul cuprins:

"(4¹) Exercițarea dreptului de a nu da nicio declarație nu poate fi utilizată împotriva suspectului sau inculpatului în nicio fază a procesului penal, neputând constitui o circumstanță personală care să justifice convingerea organelor judiciare că persoana este vinovată de săvârșire infracțiunii pentru care este cercetată."

6. La articolul 10, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(5) Organele judiciare au obligația de a asigura exercitarea deplină și efectivă a dreptului la apărare de către părți și subiecții procesuali principali în tot cursul procesului penal cu respectarea principiului egalității de arme."

7. La articolul 10, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹) cu următorul cuprins:

"(5¹) Încălcarea drepturilor prevăzute la acest articol se sancționează cu nulitatea absolută a actelor efectuate cu nesocotirea acestora."

8. La articolul 10, după alineatul (6) se introduc 2 noi alineate, alin. (7) și (8) cu următorul cuprins:

„(7) Suspectul și inculpatul au dreptul de a comunica liber în condiții de confidențialitate cu avocatul lor pentru pregătirea apărării.

(8) Suspectul și inculpatul au dreptul **la interpret gratuit.**"

9. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(1) Introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente poate avea loc, la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile, până la începerea procedurii camerei preliminare."

10. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

"Avocatul asistă sau reprezintă părțile ori subiecții procesuali pe tot parcursul procesului."

11. La articolul 40, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹) cu următorul cuprins:

"(4¹) Înalta Curte de Casație și Justiție judecă recursul formulat împotriva hotărârii judecătorești, pronunțate de ultima instanță în ierarhia instanțelor judecătorești, în materie penală de către completul de 5 judecători, prin care a fost respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale."

12. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

"(1) Excepția de necompetență materială și cea de necompetență după calitatea persoanei pot fi ridicate în tot cursul procesului penal, până la pronunțarea unei hotărâri definitive.

(2) Excepția de necompetență teritorială poate fi invocată până la începerea cercetării judecătorești.

Excepțiile de necompetență pot fi invocate din oficiu, de către procuror, de către persoana vătămată sau de către părți."

13. La articolul 64, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Judecătorul de cameră preliminară nu poate judeca în fond sau o cale ordinară sau extraordinară de atac cu privire la aceeași cauză, iar cel care a participat la judecarea cauzei în fond sau a unei căi ordinare de atac nu poate participa la judecarea unei căi extraordinare de atac.”

14. La articolul 67, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(5) Formularea unei cereri de recuzare împotriva aceleiași persoane pentru același caz de incompatibilitate cu aceleași temeiuri de drept invocate într-o cerere anterioară de recuzare care a fost respinsă atrage inadmisibilitatea cererii de recuzare. Inadmisibilitatea se constată de completul în fața căruia s-a formulat cererea de recuzare.”

15. La articolul 70, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Procurorul ierarhic superior se pronunță prin ordonanță care este supusă căii de atac.”

16. La articolul 70, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alin. (5¹) și (5²) cu următorul cuprins:

„(5¹) În cursul urmaririi penale, împotriva ordonanței procurorului ierarhic superior privind abținerea sau recuzarea procurorului care instrumentează cauza penală, se pronunță judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță ori instanța în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care se abține sau care este recuzat.

(5²) Judecătorul de la completul în fața căruia s-a formulat contestația soluționează cererea în 48 de ore.

(5³) Judecătorul se pronunță prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac.”

17. La art. 74, alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) În cazul în care găsește cererea întemeiată, Înalta Curte de Casație și Justiție dispune strămutarea judecării cauzei la o altă curte de apel, iar curtea de apel dispune strămutarea judecării cauzei la una dintre instanțele de același grad cu instanța de la care se solicită strămutarea din orice circumscripție.”

18. La art. 83, după litera b) se introduc două noi litere, litera b¹ cu următorul cuprins:

„b¹) dreptul de a fi încunoștințat de data și ora efectuării actului de urmărire penală ori a audierii realizate de judecătorul de drepturi și libertăți. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, e-mail sau prin alte asemenea mijloace, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Absența sa nu împiedică efectuarea actului.”

19. La art. 91, după alin. (2) se adaugă un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

”(2¹) Substituirea avocatului ales poate fi realizată numai cu acordul inculpatului. În cazul în care nu este permisă substituirea avocatului ales, în absența avocatului ales organul judiciar nu poate desemna avocat din oficiu. Absența nejustificată a avocatului nu poate să atragă consecințe juridice în privința inculpatului. Dispozițiile alin. (5) se aplică în mod corespunzător.”

20. La articolul 92, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Avocatul suspectului sau inculpatului poate solicita să fie încunoștințat de data și ora efectuării actului de urmărire penală ori a audierii realizate de judecătorul de drepturi și libertăți. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, e-mail sau prin alte asemenea mijloace, cu comunicarea activității ce urmează a se efectua, indicarea datelor de identitate a persoanei care urmează a fi audiate, cu cel puțin 24 de ore înainte de efectuarea activității, încheindu-se în acest sens un

proces-verbal. Suspectul sau inculpatul poate participa la efectuarea oricărui act de urmărire penală sau la orice audiere, la solicitarea acestuia. În cazul în care martorii sau subiecții procesuali consideră că au motive de temere în legătură cu aceste împrejurări pot solicita, potrivit legii, procurorului sau judecătorului statut de persoană amenințată sau protejată, după caz, atât în faza de urmărire penală cât și de judecată”.

21. La articolul 94, alin. (1), (4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(1) Avocatul părților și al subiecților procesuali principali are dreptul de a solicita consultarea dosarului pe tot parcursul procesului penal. Acest drept nu poate fi restrâns.”

(4) În cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale, pentru o durată de cel mult 20 de zile, de la data solicitării.

(7) În vederea pregătirii apărării, avocatul inculpatului are dreptul de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului de urmărire penală în procedurile desfășurate în fața judecătorului de drepturi și libertăți privind măsurile privative sau restrictive de drepturi, la care avocatul participă. Judecarea cererilor privind măsurile preventive nu poate începe până la momentul la care avocatului nu i se asigură timpul necesar pregătirii apărării și numai după ce judecătorul se asigură că acesta a avut suficient timp pentru parcurgerea întregului material al dosarului de urmărire penală, dar nu mai puțin de 6 ore. Încălcarea acestui drept atrage nulitatea absolută a încheierii de dispunere a măsurii preventive.”

22. La art. 97, după alin. (3) se introduce un nou alineat, alin. (4) cu următorul cuprins:

(4) Pentru a putea servi la pronunțarea unei soluții de trimitere în judecată, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei, mijloacele de probă prevăzute la alin. (2) lit. f) trebuie să poată fi verificate din punct de vedere al legalității obținerii lor și expertizate, în vederea stabilirii realității ori veridicității acestora.

23. La articolul 99, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(2) Suspectul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să își dovedească nevinovăția și are dreptul de a nu contribui la propria acuzare și dreptul de a nu coopera în cadrul oricărei proceduri penale. Orice dubiu cu privire la vinovăția suspectului sau inculpatului îi profită exclusiv acestuia.”

24. La articolul 102, alineatele (2), (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(2) Probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal, fiind lovite de nulitate absolută.

(3) Nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe

ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei și a mijloacelor de probă.

(5) Probele și mijloacele de probă excluse se păstrează în plic sigilat la sediul parchetului, în ce privește cauzele aflate în faza de urmărire penală, respectiv al instanței, în ce privește cauzele aflate în curs de judecată."

25. La articolul 103, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați. De asemenea, aceasta nu se poate întemeia pe declarațiile inculpaților din acea cauză, ale martorilor care beneficiază de exonerare de răspundere pentru faptele denunțate sau pe declarațiile celor care beneficiază de dispoziții legale de favoare pentru declarațiile date în fața organelor judiciare, dacă aceste probe nu se coroborează și cu altele, administrate legal în cauză. Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în nicio măsură pe refuzul de a da declarații al inculpatului.”

26. După alin. (3) al art. 103 se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei nu pot fi dispuse pentru alte fapte decât cele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată. Nu se poate dispune extinderea procesului penal în faza de judecată pentru alte fapte sau circumstanțe decât cele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată. Schimbarea încadrării juridice poate fi dispusă numai în cazul în care situația de fapt poate primi o altă încadrare juridică decât cea reținută în actul de trimitere în judecată.

(5) Hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei trebuie să cuprindă descrierea elementelor constitutive ale infracțiunii pentru care s-a dispus soluția, probele pe care se întemeiază fiecare element constitutiv, inclusiv latura subiectivă precum și motivele pentru care probele și argumentele în apărare au fost înlăturate.”

27. La art. 106, după alin. (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

”(1¹) Audierea unei persoane nu poate dura mai mult de 6 ore din 24 de ore.”

28. La art. 110, alin. (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Declarațiile suspectului sau inculpatului se consemnează în scris. În declarație se consemnează întrebările adresate pe parcursul ascultării, menționându-se cine le-a formulat, și se menționează de fiecare dată ora

începerii și ora încheierii ascultării. Întrebările respinse se consemnează în cuprinsul declarației, împreună cu motivele respingerii.”

29. La articolul 110, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Declarațiile suspectului sau inculpatului vor fi obligatoriu înregistrate cu mijloace tehnice audio sub sancțiunea excluderii acestei probe.”

30. La articolul 116, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alin. (2¹) - (2⁴), cu următorul cuprins:

„(2¹) Martorul poate refuza să depună mărturie cu privire la acele fapte sau împrejurări care ar putea atrage răspunderea sa pentru săvârșirea unei fapte penale.

(2²) O persoană audiată în calitate de martor protejat sau amenințat nu poate fi audiată în aceeași cauză, în calitate de martor cu identitate reală decât dacă au încetat temeiurile care au condus la acordarea altei calități.

(2³) O persoană nu poate avea mai multe calități de martor fără identitate reală și nici nu poate fi în același timp și martor amenințat și martor protejat în aceeași cauză.

(2⁴) Martorul poate fi însoțit de avocat în fața organelor judiciare și se poate consulta cu acesta pe tot parcursul audierii.”

31. La articolul 117 alineatul (1), după lit. b) se adaugă o nouă literă, lit. c), care va avea următorul cuprins:

„c) persoanele care, conviețuind cu suspectul sau inculpatul, au stabilit cu acesta în relații asemănătoare celor dintre soți sau celor dintre părinți și copii, precum și persoanele care s-au aflat în trecut în această situație.”

32. La articolul 139, alineatul (3) se abrogă.

33. La articolul 143, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹) cu următorul cuprins:

„(4¹) Convorbirile, comunicările sau conversațiile interceptate și înregistrate, care nu privesc fapta ce formează obiectul cercetării, care nu au legătură cu infracțiunea sau persoanele care fac obiectul cercetării ori care nu contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor nu pot fi folosite sau atașate la dosarul de urmărire penală. Acestea se arhivează la sediul parchetului, în locuri speciale, în plic sigilat, cu asigurarea confidențialității și pot fi puse la dispoziția celui vizat, la solicitarea acestuia. La soluționarea definitivă a cauzei, acestea vor fi șterse sau, după caz, distruse de către procuror, încheindu-se în acest sens un proces-verbal, dacă nu s-a obținut mandat de interceptare și pentru restul convorbirilor. În cazul în care pe parcursul derulării activității de interceptare sau

înregistrare a convorbirilor, comunicărilor sau conversațiilor rezultă indicii săvârșirii și ai altor infracțiuni, poate fi cerută completarea mandatului și cu privire la acele infracțiuni. Convorbirile, comunicările sau conversațiile interceptate și înregistrate, pot fi folosite numai pentru probarea faptei ce formează obiectul cercetării ori contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor pentru care s-a solicitat autorizarea de la judecătorul de drepturi și libertăți, restul consemnărilor rezultate din mandatul de supraveghere tehnică urmând a fi distruse în termen de 30 de zile de la obținerea acestora.”

34. La articolul 145, alineatele (1) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) După încetarea măsurii de supraveghere tehnică, procurorul informează, în scris, în cel mult 10 zile, pe fiecare subiect al unui mandat și pe orice persoană independent de calitatea avută de aceasta în cadrul urmăririi penale, despre măsura de supraveghere tehnică ce a fost luată în privința sa.

(5) Amânarea nu poate fi mai mare de 1 an de la data survenirii uneia din situațiile prevăzute la lit. a)-c).”

35. La articolul 145, după alineatul (5) se introduc nouă alineate noi, alineatele (6)- (14), cu următorul cuprins:

"(6) Persoana informată potrivit alin. (1) poate face contestație, atât cu privire la legalitatea, temeinicia și proporționalitatea măsurii de supraveghere tehnică căreia i-a fost supusă și traducerea transcriptelor realizate pe baza unor discuții într-o altă limbă decât cea română, cât și cu privire la legalitatea modalității de punere în executare a mandatului de supraveghere tehnică.

(7) Contestația prevăzută de alin. (6) se adresează instanței de judecată în cadrul căreia funcționează judecătorul de drepturi și libertăți care a dispus sau confirmat măsura de supraveghere tehnică și se soluționează de către judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța superioară, respectiv de completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție, atunci când măsura a fost dispusă sau confirmată de Înalta Curte de Casație și Justiție în ședință în camera de consiliu, cu participarea procurorului și cu citarea persoanei care a formulat contestația.

(8) Termenul de formulare a contestației este de 10 zile și curge:

a) de la data la care procurorul a informat, potrivit alin. (1), persoana care a fost supusă unei măsuri de supraveghere tehnică, atunci când se contestă legalitatea, temeinicia și proporționalitatea respectivei măsuri de supraveghere tehnică;

b) de la data la care persoana care a fost supusă unei măsuri de supraveghere tehnică, alta decât inculpatul, a luat cunoștință, la cerere, de conținutul proceselor verbale în care sunt consemnate activitățile de supraveghere tehnică efectuate ori de la data la care i s-a asigurat, la cerere, ascultarea convorbirilor, comunicărilor sau conversațiilor ori vizionarea imaginilor rezultate din activitatea de supraveghere tehnică, atunci când se contestă modul de punere în executare a mandatului de supraveghere tehnică.

(9) Când contestația prevăzută de alin. (6) se referă la un mandat de

supraveghere tehnică ori la modalitatea de punere în executare a unui mandat de supraveghere tehnică dispus ori încuviințat de judecătorul de drepturi și libertăți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, aceasta este soluționată de completul competent, potrivit legii, de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

(10) Contestația prevăzută de alin. (6) se soluționează prin încheiere, care nu este supusă niciunei căi de atac, putându-se pronunța una dintre următoarele soluții:

1. respingerea cererii:

a) când contestația este tardivă;

b) când se apreciază că măsura de supraveghere tehnică a fost dispusă ori confirmată în condițiile legii sau era întemeiată și proporțională;

c) când se apreciază că punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică s-a făcut în condițiile legii;

2. admiterea cererii:

a) când se apreciază că măsura de supraveghere tehnică nu a fost dispusă ori confirmată în condițiile legii sau nu era întemeiată și proporțională;

b) când se apreciază că punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică nu s-a făcut în condițiile legii.

(11) Dacă în cauza în care a fost dispusă măsura de supraveghere tehnică a fost sesizată instanța prin rechizitoriu, contestația prevăzută de alin. (6) se depune la instanță și se soluționează de judecătorul de camera preliminară în cadrul procedurii prevăzute de art. 345 alin. (1). Dispozițiile alin. (8), și (10) se aplică în mod corespunzător.

(12) În caz de admitere a cererii, probele obținute sunt distruse în totalitate și nu pot fi utilizate în cadrul niciunui proces penal și pentru dovedirea vreunei fapte penale.

(13) În caz de admitere a contestației, potrivit alin. (10) pct. 2 se acordă și despăgubiri.

(14) Procurorul distruge înregistrările obținute în mod nelegal și întocmește un proces-verbal în acest sens, pe care îl atașează la dosarul cauzei.”

36. După articolul 145 se introduce un nou articol, articolul 145¹ cu următorul cuprins:

„**Art. 145¹** – (1) Datele, informațiile și rezultatele mandatelor de supraveghere tehnică obținute în baza Legii nr. 51/1991 nu pot fi utilizate în alte cauze și pentru cercetarea altor infracțiuni decât cele ce afectează siguranța națională, potrivit acestei legi și pentru care au existat suspiciunile care au fundamentat solicitarea, sub sancțiunea nulității absolute.

(2) Prin fapte prevăzute de Legea nr. 51/1991 care afectează siguranța națională se înțeleg infracțiunile prevăzute de Titlul X - XII din Codul penal, cele prevăzute de Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare precum și cele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea și

combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism. Extinderea situațiilor pentru care pot fi obținute mandate de siguranță națională prin orice acte normative sau administrative este interzisă și se pedepsește, potrivit legii.

(3) Datele, informațiile și rezultatele mandatelor de supraveghere tehnică obținute cu încălcarea dispozițiilor alin. (1) și (2) nu pot fi utilizate în cadrul niciunui proces penal, indiferent de stadiul de soluționare a cauzei.”

37. La art. 146¹ alin. (5) se abrogă

38. La articolul 153, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Procurorul poate solicita, cu încuviințarea prealabilă a judecătorului de drepturi și libertăți, unei instituții de credit sau oricărei alte instituții care deține date privind situația financiară a unei persoane comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor și a altor situații financiare în cazul în care există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și există temeieri pentru a se crede că datele solicitate constituie probe.”

39. La articolul 153, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Solicitarea procurorului trebuie să cuprindă datele de identificare ale persoanelor pentru care se solicită datele financiare și indicarea infracțiunilor pentru care există indicii temeinice că ar fi fost săvârșite de fiecare persoană în parte. Datele privind alte persoane decât cele pentru care a fost formulată cererea sunt confidențiale și nu constituie mijloc de probă împotriva persoanelor care nu fac obiectul solicitării.”

40. La art. 159, după alin. (8) se introduce un nou alineat, alin. (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Neindicarea obiectelor sau a persoanelor căutate împiedică efectuarea percheziției de către organul judiciar. Refuzul persoanei percheziționate de a preda persoanele sau obiectele căutate, precis identificate, se menționează în procesul verbal de percheziție. Lipsa acestei mențiuni din procesul verbal de percheziție, precum și continuarea percheziției fără a fi solicitate sau dacă au fost predate se sancționează cu nulitatea absolută. Probele obținute în baza unui proces verbal nul pentru aceste motive nu pot fi folosite în cadrul procesului penal.”

41. La alin. (2) al art. 161, după litera i) se introduce o nouă literă, i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) mențiuni despre persoanele sau obiectelor căutate și refuzate a fi predate, potrivit art. 159 alin. (8);”

42. La articolul 162, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Obiectele care nu au legătura cu cauza se restituie persoanei căreia îi aparțin, în termen de 30 de zile de la data ridicării, cu excepția celor care sunt supuse confiscării, în condițiile legii sau pentru care a fost obținut ulterior mandat de percheziție.”

43. După alin. (5) al art. 162 se adaugă un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Prin obiecte care nu au legătură cu cauza, potrivit alin. (4) se înțelege orice obiect, suport electronic de date, sau înscris care nu servește ca mijloc de probă pentru dovedirea infracțiunii pentru care a fost autorizată percheziția sau pentru care a fost obținut ulterior mandat de percheziție de la judecătorul competent, potrivit legii.”

44. La art. 164 se adaugă un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile art. 157–163 se aplică în mod corespunzător.”

45. La articolul 168, după alineatul (15) se introduce un nou alineat, alineatul (15¹) cu următorul cuprins:

„(15¹) Datele obținute dintr-un sistem informatic sau dintr-un sistem de stocare a datelor informatice care nu au legătură cu infracțiunea pentru care se efectuează urmărirea penală și pentru care a fost autorizată percheziția în acea cauză se șterg definitiv din copiile efectuate în baza alin. (9) și nu pot fi folosite în alte cauze penale și pentru dovedirea altor fapte, pentru care nu există mandat de percheziție. În cazul în care, pe parcursul percheziționării sistemului de stocare a datelor informatice, se descoperă indicii din care rezultă suspiciuni de săvârșire a altor fapte penale, se poate solicita mandat de percheziție informatică și în legătură cu acele fapte sau persoane.”

46. După art. 171 se introduce un nou articol, art. 171¹, cu următorul cuprins:

”171¹ – (1) Obiectele, înscrisurile sau datele informatice predate sau ridicate silit, potrivit art. 170 și 171 pot fi folosite ca probe numai pentru dovedirea infracțiunilor ce fac obiectul dosarului în care au fost solicitate. În cazul în care, pe parcursul percheziționării, se descoperă indicii din care rezultă suspiciuni de săvârșire a altor fapte penale, se poate solicita mandat de percheziție și în legătură cu acele fapte sau persoane.

(2) Obiectele, înscrisurile sau datele informatice care nu au fost utilizate în scopul prevăzut la alin. (1) se restituie proprietarului sau se distrug, după caz, în termen de 30 de zile de la data la care se constată că nu sunt utile pentru dovedirea faptei aflată în curs de cercetare penală pentru care au fost predate ori

ridicate silit sau pentru care ulterior a fost obținut mandat de percheziție sau care au fost ridicate silit în mod legal.”

47. La art. 172, după alin. (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

”(2¹) Experții judiciari se desemnează aleatoriu, de pe lista experților autorizați în acea materie, prin tragere la sorți, în prezența tuturor părților sau a avocaților acestora, legal citați în acest scop, dacă desemnarea nu se face în cadrul ședinței de judecată la termenul pentru care părțile au termen în cunoștință. Neprezentarea părților sau a avocaților acestora nu împiedică desemnarea expertului.”

48. La art. 172, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (9¹), cu următorul cuprins:

”(9¹) Raportul de constatare nu poate fi efectuat în domenii în care există experți judiciari specializați în acele domenii, în acest caz fiind obligatorie efectuarea expertizei direct de un expert judiciar, fixându-se termene urgente de efectuare, dacă este cazul.”

49. La art. 172, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (10¹), cu următorul cuprins:

”(10¹) La efectuarea raportului de constatare, specialistul este obligat să respecte standardele și reglementările profesiei din domeniul în care se efectuează raportul de constatare, fiind angajată răspunderea sa civilă, disciplinară, profesională sau penală, după caz, pentru nerespectarea acestora. Răspunderea profesională a acestuia poate fi angajată și în fața organelor de disciplină ale asociației profesionale de la care a obținut acreditarea profesională corespunzătoare domeniului în care este specialist.”

50. La articolul 172, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(12) După finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesară opinia unui expert sau când concluziile raportului de constatare sunt contestate, efectuarea unei expertize este obligatorie. Neefectuarea expertizei, în caz de contestare a raportului de constatare, atrage eliminarea acestuia din cauză.”

51. La articolul 175, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Expertul are dreptul să ia cunoștința de materialul dosarului necesar pentru efectuarea expertizei. Expertul se va raporta la toate actele și înscrisurile depuse în probațiune la dosarul cauzei și nu se va limita doar la concluziile rapoartelor de constatare tehnico- științifice efectuate în cauză de specialiștii organelor de urmărire penală, având acces la toate datele și informațiile la care au avut acces

acești specialiști. De aceleași drepturi beneficiază și experții independenți autorizați, desemnați potrivit art. 172 alin. (8).”

52. La articolul 178, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Experții independenți autorizați, desemnați potrivit art. 172 alin. (8) participă împreună cu experții desemnați de organele judiciare la efectuarea expertizei. Opiniile separate ale acestora se consemnează în cuprinsul raportului de expertiză întocmit de experții desemnați de organele judiciare.”

53. La articolul 181¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile art. 173 alin. (4), art. 177 și art. 178 alin. (2) se aplică în mod corespunzător”.

54. La articolul 209, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(11) Suspectului sau inculpatului reținut i se înmânează un exemplar al ordonanței prevăzute la alin. (10) împreună cu întregul material probator administrat.”

55. Art. 213 alin. (2) se modifică și va avea următorul conținut:

”(2) Judecătorul de drepturi și libertăți sesizat conform alin. (1) fixează termen de soluționare în camera de consiliu și dispune citarea inculpatului. Contestația formulată de inculpat se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare. Termenul de 5 zile este termen de decădere, sub sancțiunea încetării efectelor măsurii preventive.”

56. La articolul 218, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de camera preliminară sau de către instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 223 alin. (1) și luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile prevăzute la art. 202 alin. (1).”

57. La articolul 218, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

”(1¹) Măsura arestului la domiciliu a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani ori mai mare și, cumulativ, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a

anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea sa de libertate este absolut necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol concret pentru ordinea publică.”

58. La articolul 220, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Luarea măsurii arestului la domiciliu față de persoana față de care mai fusese dispusă o măsură preventivă privativă de libertate, nu se poate baza pe aceleași temeiuri care au fundamentat dispunerea primei măsuri preventive privative de libertate, în lipsa unor temeiuri noi care fac necesară privarea sa de libertate.”

59. La articolul 223, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că acesta a săvârșit o infracțiune intenționată contra vieții, o infracțiune prin care s-a cauzat vătămarea corporală sau moartea unei persoane, o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal și alte legi speciale, o infracțiune de corupție, o infracțiune de trafic de stupefiante, trafic de arme, trafic de persoane, de terorism și care vizează acte de terorism, falsificare de monede ori alte valori, șantaj, viol, lipsire de libertate, ultraj, ultraj judiciar sau o altă infracțiune comisă cu violență și, cumulativ, pe baza evaluării gravității faptei, a modului și a circumstanțelor de comitere a acesteia, a anturajului și a mediului din care acesta provine, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestuia, se constată că privarea sa de libertate este absolut necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol concret pentru ordinea publică”.

60. La articolul 223, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Pentru aprecierea stării de pericol concret pentru ordinea publică prin propunerea de arestare preventivă și în hotărârea judecătorească prin care se dispune această măsură preventivă trebuie indicate circumstanțe reale și personale din care să rezulte amenințarea efectivă, reală și iminentă asupra ordinii publice. În justificarea unei astfel de măsuri nu pot fi invocate și reținute argumente generale și abstracte.”

61. La articolul 226, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

(1¹) Judecătorul care a dispus măsura arestului preventiv trebuie să motiveze măsura luată, justificând în concret inclusiv modalitatea prin care se înlătură starea de pericol concret adusă ordinii publice.”

62. La articolul 235, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Propunerea de prelungire a arestării preventive împreună cu dosarul cauzei se depun la judecătorul de drepturi și libertăți cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive, sub sancțiunea prevăzută de dispozițiile art.268 alin.(1) și eliberarea de îndată a inculpatului.”

63. La articolul 242, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Măsura preventivă se înlocuiește, din oficiu sau la cerere, cu o măsură preventivă mai grea, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru luarea acesteia, s-au schimbat temeiurile care au determinat luarea măsurii și, în urma evaluării împrejurărilor concrete ale cauzei și a conduitei procesuale a inculpatului, se apreciază că măsură preventivă mai grea este absolut necesară pentru realizarea scopului prevăzut la art. 202 alin. (1).”

64. La articolul 249, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Măsurile asigurătorii în vederea confiscării speciale sau confiscării extinse se pot lua asupra bunurilor suspectului sau inculpatului ori ale altor persoane în proprietatea sau posesia cărora se află bunurile ce urmează a fi confiscate. Măsurile asigurătorii nu pot depăși o durată rezonabilă și vor fi revocate dacă această durată este depășită sau dacă temeiurile avute în vedere la luarea măsurilor asigurătorii nu mai subsistă. Durata măsurilor asigurătorii în faza de urmărire penală nu poate depăși 1 an, iar durata totală nu poate depăși 3 ani.

(5) Măsurile asigurătorii în vederea reparării pagubei produse prin infracțiune și pentru garantarea executării cheltuielilor judiciare se pot lua asupra bunurilor suspectului sau inculpatului și ale persoanei responsabile civilmente, până la concurența valorii probabile a acestora. În vederea stabilirii valorii bunurilor asupra cărora se vor institui măsuri asigurătorii, organele judiciare care instituie măsura au obligația dispunerii unei expertize evaluatorii sau stabilirii valorii bunurilor în baza grilelor utilizate de Camera Notarilor Publici.”

65. La articolul 250, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Împotriva măsurii asigurătorii precum și a modului de aducere la îndeplinire a măsurii asigurătorii luate de către judecătorul de cameră preliminară ori de către instanța de judecată, procurorul, suspectul ori inculpatul sau orice altă persoană interesată poate face contestație la instanța ierarhic superioară, în termen de 3 zile de la data dispunerii sau a punerii în executare a măsurii, după caz.”

66. La articolul 250, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alin. (10), cu următorul cuprins:

„(10) Suspectul, inculpatul sau orice altă persoană interesată poate formula o nouă contestație ori de câte ori intervin împrejurări noi referitoare la măsura asigurătorie dispusă.”

67. La articolul 250¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Inculpatul, procurorul sau orice alta persoana interesată poate formula o nouă contestație atunci când au intervenit împrejurări noi referitoare la măsura asiguratorie dispusă.”

68. La articolul 265, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Suspectul sau inculpatul poate fi adus cu mandat de aducere, chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă acesta este cercetat pentru săvârșirea uneia din infracțiunile la care face referire art. 223 alin. (2) sau există una din situațiile enumerate la art. 223 alin. (1)”.

69. La art. 267, alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) Organele administrației de stat care dețin baze electronice de date sunt obligate să colaboreze cu procurorul sau cu instanța de judecată în vederea asigurării accesului direct al acestora la informațiile existente în bazele electronice de date, în scopul comunicării actelor de procedură sau a aducerii cu mandat la desfășurarea procedurilor, în condițiile legii. Este interzis organelor administrației de stat să furnizeze date și informații din bazele electronice de date la care părțile, experții parte sau avocații părților nu au asigurat accesul, pentru garantarea principiului egalității de arme.”

70. La articolul 281, alineatul (1) litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) competența materială și după calitatea persoanei, a organului de urmărire penală, competența materială și competența personală a instanțelor judecătorești, atunci când urmărirea penală respectiv judecata a fost efectuată de un organ de urmărire penală/o instanță necompetentă după materie sau calitatea persoanei;”

71. La articolul 281, alineatul (1) după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b¹), cu următorul cuprins:

“b¹) competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală;”

72. La articolul 282, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(2) Nulitatea relativă poate fi invocată de procuror, suspect, inculpat, celelaltepărți sau persoana vătămată, atunci când există un interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale încălcate, precum și din oficiu, de către judecătorul dedrepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminarăși instanța de judecată.”

73. La articolul 290, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Denunțul este încunoștințarea făcută de către o persoană fizică sau juridică despre săvârșirea unei infracțiuni.”

74. La articolul 290, după alin. (1), se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru ca o persoană să beneficieze de dispozițiile referitoare la reducerea limitelor de pedeapsă denunțul trebuie să fie depus într-un termen de maxim 6 luni de la data la care persoana a luat cunoștință de săvârșirea infracțiunii.

(1²) Condamnarea, renunțarea la judecată sau amânarea executării pedepsei față de o persoană nu poate fi dispusă exclusiv pe baza mărturiei denunțătorului dacă acestea nu sunt însoțite de alte probe.”

75. La articolul 305, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege și se constata că nu exista vreunul dintre cazurile care împiedică exercitarea acțiunii penale prevăzute la art. 16 alin. (1) și sunt indicate numele persoanelor ce se presupune că ar fi săvârșit infracțiunea ce face obiectul sesizării, organul de urmărire penală dispune obligatoriu începerea urmăririi penale cu privire la faptă și făptuitori. Toate probele administrate în această perioadă, fără respectarea acestor condiții sunt lovite de nulitate absolută și nu pot fi utilizate împotriva persoanei a cărei identitate era indicată la data administrării lor.”

76. La articolul 305, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În toate celelalte situații, altele decât cele menționate la alin. (1) organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la faptă. În termen de maxim 1 an de la data începerii urmăririi penale cu privire la faptă organul de urmărire penală este obligat să procedeze fie la începerea urmăririi penale cu privire la persoană, dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru a dispune aceasta măsură, fie la clasarea cauzei”

77. Articolul 307 se modifică și va avea următorul cuprins:

"(1) Persoanei care a dobândit calitatea de suspect i se aduc la cunoștință, înaintea primei audieri, această calitate, fapta pentru care este suspectată, cu descrierea tuturor elementelor constitutive ale acesteia și a probelor din care rezultă săvârșirea faptei, încadrarea juridică a acesteia, drepturile procesuale prevăzute la art. 83, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Lipsa acestor elemente atrage nulitatea absolută a actului de efectuare în continuare a urmăririi penale față de suspect.

(2) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 305 alin. (1) și persoana față de care există bănuiala rezonabilă este cunoscută, organul de urmărire penală va aduce la cunoștință, de îndată, calitatea de suspect, sub sancțiunea nulității absolute a tuturor actelor de urmărire penală efectuate cu

încălcarea acestei prevederi față de aceasta după aflarea identității persoanei.
(3) Organul de urmărire penală poate începe și continua urmărirea penală fără a aduce la cunoștință calitatea de suspect, în condițiile alin. (1) și (2) numai atunci când persoana față de care există bănuiala rezonabilă lipsește nejustificat, se sustrage sau este dispărut.”

78. La articolul 311, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(3) Organul judiciar care a dispus extinderea urmăririi penale sau schimbarea încadrării juridice este obligat să îl informeze pe suspect sau inculpat despre faptele noi cuprivate la care s-a dispus schimbarea încadrării juridice sau extinderea.”

79. La art. 335, alin. (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(1) Dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată că au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea ulterior, dar nu mai târziu de 6 luni de la data la care a luat cunoștință de apariția faptei sau împrejurării noi, infirmă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Dispozițiile art. 317 se aplică în mod corespunzător. Redeschiderea este supusă confirmării, potrivit alin. (4).”

80. La art. 335, alin. (2) se abrogă.

81. Denumirea marginală și cuprinsul articolului 340 se modifică după cum urmează:

”Art. 340 – Plângerea împotriva actelor procurorului

(1) Persoana a cărei plângere a fost respinsă conform art. 339, prin ordonanță sau rechizitoriu, poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.

(2) Dacă plângerea nu a fost rezolvată în termenul prevăzut la art. 338, dreptul de a face plângere poate fi exercitat oricând după împlinirea termenului de 20 de zile în care trebuia soluționată plângerea, dar nu mai târziu de 20 de zile de la data comunicării modului de rezolvare.

(3) Plângerea trebuie să cuprindă: numele, prenumele, codul numeric personal, calitatea și domiciliul petiționarului ori, pentru persoana juridică, denumirea, sediul, indicarea reprezentantului legal ori convențional, data ordonanței sau a rechizitoriului atacat, numărul de dosar și denumirea parchetului, indicarea motivelor plângerii.

(4) Dispozițiile art. 289 alin. (3)-(5) se aplică în mod corespunzător.

(5) În cazul în care nu cuprinde data ordonanței sau a rechizitoriului atacate, numărul de dosar și denumirea parchetului, plângerea se restituie pe cale administrativă, situație în care completarea plângerii poate fi efectuată nu mai târziu de 20 de zile de la data restituirii.

82. La articolul 341 alineatul (6), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) admite plângerea formulată împotriva soluției de renunțare la urmărirea penală de către persoana care a avut calitatea de suspect, în ipoteza în care probatoriul este complet și nu se impune trimiterea cauzei la procuror în vederea redeschiderii urmăririi penale și în ipoteza în care urmărirea penală este completă, însă soluția este neteminică, fundamentată pe o apreciere eronată a probelor, dacă prin acestea nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea;”

83. La articolul 341, alineatul (7) punctul 2, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală sau anulează actul nelegal efectuat de procuror ori obligă la refacerea lui, dacă mai este cazul;

84. La articolul 341, alineatul (7) punctul 2 litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) admite plângerea și schimbă temeiul de drept al soluției de clasare sau renunțare la urmărirea penală, dacă prin acestea nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea.”

85. La art. 341, alin. (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Probele care au fost excluse nu pot fi avute în vedere la judecarea cauzei.”

86. La articolul 345, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(1) La termenul stabilit conform art. 344 alin. (4), judecătorul de cameră preliminară soluționează cererile și excepțiile formulate ori excepțiile ridicate din oficiu, în camera de consiliu, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală, precum și a oricăror mijloace de probă noi prezentate, ascultând concluziile părților și ale persoanei vătămate, dacă sunt prezente, precum și ale procurorului. Citarea părților și a procurorului este obligatorie."

87. La art. 346 alineatul (3) lit. a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă:
a) rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3), dacă neregularitatea vizează nerespectarea dispozițiilor art. 328 sau dacă atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecății ori urmărirea penală a fost efectuată de o unitate de parchet ce nu avea competența materială sau personală prevăzută de lege;”

88. La articolul 346, la alineatul (3) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) din analiza probelor administrate în cursul urmăririi penale, rezultă că urmărirea penală nu este completă, iar discrepanța dintre probele administrate în apărare cu cele în acuzare încalcă prevederile art. 5”.

89. La art. 346, după alin. (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹):

„(3¹) Pentru stabilirea obiectului sau limitelor judecării rechizitoriul trebuie să cuprindă toate elementele constitutive ale faptei reținute în sarcina inculpatului, inclusiv latura subiectivă și toate probele pe care se sprijină fiecare dintre aceste elemente.”

90. La articolul 346, alin. (7) se abrogă.

91. La articolul 348, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cauzele în care față de inculpat s-a dispus o măsură preventivă, judecătorul de cameră preliminară de la instanța sesizată cu rechizitoriu verifică legalitatea și temeinicia măsurii preventive, procedând potrivit dispozițiilor art. 207”

92. La articolul 352, alineatele (11) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) În cazul în care informațiile clasificate sunt esențiale pentru soluționarea cauzei, organul de urmărire penală sau, după caz judecătorul de cameră preliminară, dispune, în condițiile legii, după caz, declasificarea totală, declasificarea parțială sau trecerea într-un alt grad de clasificare și permiterea accesului la aceste informații de către participanții procesuali și de avocații acestora.

(12) Dacă accesul la informațiile clasificate nu poate fi garantat de judecătorul cauzei, acestea nu pot servi la pronunțarea unei soluții de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei în cauză.”

93. La art. 375, după alin. (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Declarațiile date de inculpatul care recunoaște învinuirea nu pot constitui probe împotriva altor inculpați cercetați în aceeași cauză sau în alte cauze.”

94. La articolul 392, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) La deliberare iau parte numai membrii completului în fața căruia a avut loc dezbaterile. În situația în care unul dintre membrii completului nu mai este judecător al instanței respective, cauza se repune pe rol.”

95. La articolul 394, articolul (5) se modifică și va avea următorul

cuprins:

„(5) În situația în care în cadrul completului de judecată nu se poate întruni majoritatea ori unanimitatea, judecarea cauzei se reia în complet de divergență, judecătorul fiind desemnat aleatoriu.”

96. La articolul 406, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Hotărârea se redactează în termen de cel mult 30 de zile de la data pronunțării urmând ca în cazuri temeinic motivate, acest termen să fie prelungit cu câte 30 de zile, de cel mult 2 ori.

(2) Hotărârea se redactează de unul dintre judecătorii care au participat la soluționarea cauzei, și se semnează de membrii completului care au participat la administrarea probelor și judecata în fond precum și de grefier.

(4) În caz de împiedicarea vreunuia dintre membrii completului de judecată de a semna, cauza se repune pe rol și se reiau dezbaterile. Când împiedicarea îl privește pe grefier, hotărârea se semnează de grefierul-șef. În toate cazurile se face mențiune pe hotărâre despre cauza care a determinat împiedicarea.”

97. La art. 421 punctul 2 lit. a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. admite apelul și:

a) desființează sentința primei instanțe și pronunță o nouă hotărâre, procedând potrivit regulilor referitoare la soluționarea acțiunii penale și a acțiunii civile la judecata în fond;

b) desființează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată pentru motivul că judecarea cauzei la acea instanță a avut loc în lipsa unei părți nelegal citate sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, invocată de acea parte sau e incident unul din cazurile de nulitate absolută, precum și dacă prima instanță nu a efectuat o cercetare judecătorească efectivă sau sentința nu este motivată prin raportare la datele și împrejurările cauzei ori este motivată prin preluarea ca atare a conținutului rechizitoriului. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată se dispune și atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra unei fapte reținute în sarcina inculpatului prin actul de sesizare sau asupra acțiunii civile ori când există vreunul dintre cazurile de nulitate absolută, cu excepția cazului de necompetență, când se dispune rejudecarea de către instanța competentă

98. La art. 421, după alin. (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Instanța de apel nu poate desființa sentința primei instanțe prin care s-a dispus achitarea inculpatului și nu poate pronunța o hotărâre de condamnare direct în apel decât dacă sunt administrate probe noi care să conducă la

desființarea soluției de achitare a primei instanțe pentru infirmarea motivelor pentru care a fost dispusă achitarea.”

99. Articolul 426 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri:

- a) când judecata a avut loc fără citarea legală a unei părți sau când, deși legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;
- b) când inculpatul a fost condamnat, deși existau probe cu privire la o cauză de încetare a procesului penal, chiar dacă aceasta a fost analizată în cursul judecării cauzei;
- c) când hotărârea a fost pronunțată de alt complet decât cel care a luat parte la dezbaterile pe fond a procesului;
- d) când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori a existat un caz de incompatibilitate;
- e) când judecata a avut loc fără participarea procurorului sau a inculpatului, când aceasta era obligatorie, potrivit legii;
- f) când judecata în apel a avut loc în lipsa avocatului,
- g) când asistența juridică a inculpatului era obligatorie, potrivit legii;
- h) când ședința de judecată nu a fost publică, în afară de cazurile când legea prevede altfel;
- i) când instanța nu a procedat la audierea inculpatului prezent, dacă audierea era legal posibilă;
- j) când împotriva unei persoane s-au pronunțat două hotărâri definitive pentru aceeași faptă.”

100. La articolul 434 alineatul (2), litera f) se abrogă

101. La articolul 438, după alineatul (1) se introduc patru noi alineate, alin. (1¹)-(1⁴), cu următorul cuprins:

„(1¹) Recursul în casație poate fi declarat numai în favoarea condamnatului în următoarele cazuri:

1. când nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni sau când instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o alta faptă decât cea pentru care condamnatul a fost trimis în judecată,
2. când faptei săvârșite i s-a dat o greșită încadrare juridică;
3. când hotărârea este contrară legii sau când prin hotărâre s-a făcut o greșită aplicare a legii de natură să influențeze soluția procesului;
4. când s-a comis o eroare gravă de fapt;
5. când judecătorii de fond au comis un exces de putere, în sensul că au trecut îndomeniul altei puteri constituite în stat.

(1²) De asemenea, pot fi atacate cu recurs în casație hotărârile definitive

pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a unui drept prevăzut de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în cauze similare.

(1³) Instanța, soluționând recursul în casație, verifică hotărârile atacate sub aspectul tuturor motivelor de casare prevăzute în alineatele precedente, punându-le în prealabil în discuția părților.

(1⁴) Recursul în casație în favoarea inculpatului poate fi declarat oricând.”

102. La articolul 453 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

"f) hotărârea s-a întemeiat pe o prevedere legală care, după ce hotărârea a devenit definitivă, a fost declarată neconstituțională, în situația în care consecințele încălcării dispoziției constituționale continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate."

103. La articolul 453 alineatul (1), după litera f) se introduc două noi litere, lit. g) și h) cu următorul cuprins:

"g) neredactarea și/sau ne semnarea hotărârii de condamnare de judecătorul care a participat la soluționarea cauzei;

h) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale datorată unei hotărâri judecătorești, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuă să se producă."

104. La articolul 453, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul conținut:

„(3) Cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a), f), g) și h) pot fi invocate ca motive de revizuire în favoarea persoanei condamnate, a celei față de care s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei, precum și în defavoarea persoanei față de care s-a pronunțat o hotărâre de achitare.

(4) Cazul prevăzut la alin. (1) lit. a) constituie motiv de revizuire dacă pe baza faptelor sau împrejurărilor noi se poate dovedi netemeinicia hotărârii de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei, de amânare a aplicării pedepsei ori de încetare a procesului penal sau de achitare, iar cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b)-d) și f) constituie motive de revizuire dacă au dus la pronunțarea unei hotărâri ilegale sau netemeinice."

105. Articolul 457 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Cererea de revizuire în favoarea condamnatului se poate face oricând, chiar după ce pedeapsa a fost executată sau considerată executată ori după moartea.

(2) Cererea de revocare în defavoarea condamnatului, a celui achitat sau a celui față de care s-a încetat procesul penal se poate face în termen de 3 luni, care curge:

a) în cazurile prevăzute la art. 453 alin. (1) lit. a)-d), când nu sunt constatate prin hotărâre definitivă, de la data când faptele sau împrejurările au fost

cunoscute de persoana care face cererea sau de la data când aceasta a luat cunoștință de împrejurările pentru care constatarea infracțiunii nu se poate face printr-o hotărâre penală, dar nu mai târziu de 3 ani de la data producerii acestora; b) în cazurile prevăzute la art. 453 alin. (1) lit. a)-d), dacă sunt constatate prin hotărâre definitivă, de la data când hotărârea a fost cunoscută de persoana care face cererea, dar nu mai târziu de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii penale;

c) în cazul prevăzut la art. 453 alin. (1) lit. e), de la data când hotărârile ce nu se conciliază au fost cunoscute de persoana care face cererea.

(3) Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazul când procurorul se sesizează din oficiu.

(4) Revizuirea în defavoarea inculpatului nu se poate face când a intervenit o cauză care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal."

106. La articolul 466, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(2) Este considerată judecată în lipsă persoana condamnată care nu a primit în mod efectiv, prin orice mijloace, o informare oficială despre proces, respectiv, deși a avut cunoștință de proces, a lipsit în mod justificat de la judecarea cauzei și nu a putut încunoștința instanța. Nu se consideră judecată în lipsă persoana condamnată care și-a desemnat un apărător ales ori un mandatar, dacă aceștia s-au prezentat oricând în cursul procesului, și nici persoana care, după comunicarea, potrivit legii, a sentinței de condamnare și, cunoscând această soluție, nu a declarat apel, a renunțat la declararea lui ori și-a retras apelul."

107. La art. 539, după alin. (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Reprezintă privare nelegală de libertate orice măsură preventivă privativă de libertate dispusă într-o cauză în care persoana a fost achitată pentru orice motiv sau dacă la data dispunerii măsurii privării de libertate exista o cauză de încetare a procesului penal.”

108. Alin. (2) și (3) ale art. 587 se modifică și vor avea următorul cuprins:

(2) Când instanța constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea liberării condiționate, prin hotărârea de respingere fixează termenul după expirarea căruia propunerea sau cererea va putea fi reînnoită. Termenul nu poate fi mai mare de 6 luni și curge de la rămânerea definitivă a hotărârii.

(3) Hotărârea judecătorească de respingere a liberării condiționate poate fi atacată cu contestație numai de condamnat la tribunalul în a cărei circumscripție se află locul de deținere, în termen de 3 zile de la comunicare.

109. După alin. (3) al art. 587 se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) La judecarea cauzelor privind liberarea condiționată participă procurori ai parchetelor de pe lângă judecătoria, respectiv tribunalul instanței investite cu soluționarea cererii de liberare sau a contestației, indiferent de natura infracțiunii pentru care s-a dispus condamnarea și indiferent de parchetul care a instrumentat cauza.”

110. La alin. (1) al art. 598, lit. d) se modifică și va avea următorul cuprins:
”d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei, inclusiv o lege penală mai favorabilă sau o decizie a Curții Constituționale referitoare la conținutul infracțiunii pe care s-a întemeiat hotărârea penală pronunțată.”

Art. II – Dispoziții finale și tranzitorii

- (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică tuturor cauzelor aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare și hotărârilor pronunțate până la această dată.
- (2) Hotărârile pronunțate până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi supuse căilor de atac prevăzute de prezenta lege și vor fi analizate și sub aspectul motivelor reglementate de aceasta.
- (3) Termenele pentru exercitarea căilor de atac declarate împotriva hotărârilor pronunțate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și pentru motivele prevăzute de aceasta încep să curgă la data intrării sale în vigoare.
- (4) Instanțele competente să soluționeze căile de atac declarate potrivit prezentei legi și pentru motivele reglementate de aceasta sunt cele competente potrivit Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III - Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010 cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din.....cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constituția României republicată.

Președintele Camerei Deputaților

Această lege a fost adoptată în Senat, în ședința din.....cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constituția României republicată.

Președintele Senatului

